

Drie generaties Hoeve bij VVOG

“En net als vorige week mocht Bart Hoeve weer in de basis starten en ook hij speelde als rechtsback een zeer verdienstelijke pot”. Als de naam niet in deze zin was opgenomen zou het wellicht allemaal niet zo veelzeggend zijn. Maar als je dit als voetballiefhebber leest op de website van VVOG deze week en je hebt wat historisch besef dan moeten de alarmbellen gaan rinkelen.

Want de naam Hoeve is er eentje die je al in het seizoen 1957/1958 terugvindt in de clubverslagen. In dat jaar was het Bertus Hoeve die aan de poorten van het eerste team van VVOG rammelde. In 1986 herhaalde zoon Bert dat kunstje met succes. En nu is het dan 2022 en volgt kleinzoon Bart het voorbeeld van zijn vader en opa. Vorige week maakte Bart in de thuiswedstrijd van VVOG tegen BVV Barendrecht zijn officiële basisdebuut en afgelopen zaterdag stond hij in de derby tegen Sparta Nijkerk andermaal in de basis. In het verslag op de website van VVOG stond na afloop het bovenstaande compliment. “Een zeer verdienstelijke pot”. Gaat er echt een derde generatie Hoeve doorbreken bij VVOG? Opa Bertus begon in 1957 bij de Harderwijkers, die zichzelf overigens steevast ‘Harderwikers’ noemen. Hij was aanvankelijk gewoon voetballer maar werd min of meer bij gebrek aan een keeper in het doel geposteerd. En met succes, want hij hield het vol van zijn 17de tot zijn 34ste. En dat hij er toen de brui aan moest geven had te maken met zijn werk, dat hem op zaterdag ging opeisen.

Zijn ‘finest hour’ beleefde hij aan het einde van het seizoen 1968/1969. VVOG werd niet alleen landskampioen zaterdag maar vervolgens ook algeheel amateur landskampioen. De KNVB liet dat seizoen voor het eerst in de geschiedenis de zaterdag- en zondag kampioenen tegen elkaar spelen om die titel. Na een 1-0 nederlaag en een 2-1 zege kwam het uiteindelijk neer op strafschoppen. Bertus stopte er een en scoorde er een, waarmee die eerste titel in Harderwijk terecht kwam.

Bertus, nu 81 jaar over die tijd: “We speelden toen nog met alleen met Harderwijkers in het elftal. Er was een moment dat we best wel haast hadden na een uitwedstrijd. Negen vrouwen van de selectie spelers waren hoogzwanger. Maar normaal hadden we op de terugweg niet zoveel haast. We reden desnoods een eind om, via Nunspeet of Amersfoort om een lekker biertje te drinken onderweg. En ook zoiets: heel vaak spraken we bij elkaar af op visite te komen. Dan kon het gebeuren dat er op vijf adressen afspraken waren. Maar dan gingen de mannen om 22.00 uur even een sateetje halen bij snackbar Capri. Zaten we ineens ‘per ongeluk’ met het hele elftal daar binnen. Je snapt het wel, biertje erbij, konden ze tot drie/vier keer toe de sateetjes opnieuw opwarmen.”

Bertus kijkt wel enigszins jaloers naar hoe het de huidige jeugd binnen de clubs vergaat. “Ze hebben prachtige kleedkamers, douches en keiharde muziek. Wij hadden een teil water en een waterpomp. Maar in ieder geval hadden we ook een enorm saamhorigheidsgevoel”.

Bert, geboren 7 mei 1968, heeft zijn vader nooit gezien als doelman van VVOG. Maar uiteraard kreeg hij te maken van de erfenis van zijn vader. Qua prestaties is het ook goed vergelijkbaar. Bert maakte als 17-jarige zijn debuut als middenvelder. Het was toen al niet meer zo dat het team van VVOG uit alleen Harderwijkers bestond. Om op hoog niveau te kunnen spelen waren toen al spelers van buiten het dorp nodig. Met mate, dat wel. Ook Bert speelde een heuse dubbel om het algemeen kampioenschap van Nederland. In het seizoen

1996//1997 werd VVOG zaterdag amateurkampioen en verdiende het een dubbel tegen Baronie. Beide wedstrijden werden nipt door de Bredanaars gewonnen, 3-2 en 1-0. Bert over zijn loopbaan: “Ik heb uiteindelijk 13 jaar in het eerste van VVOG gespeeld. Maar ik moet ook toegeven dat ik een levensgenieter was. Ik zat na een uitwedstrijd steevast achter in de bus met mijn maatje Sieds Seiverein. Sigaartje en biertje bij de hand. Ik leefde een beetje als een Bourgondiër. Ik heb nog wel twee jaar met een stel snotneuzen in het tweede gevoetbald. Dat was best nog leuk, want die keken natuurlijk toch nog wel een beetje op tegen die oud eerste elftalspeler met 14 jaar ervaring.

Heeft Bart, die net gedebuteerd heeft voor het eerste team van VVOG, iets aan de enorme hoeveelheid ervaring van zijn opa en vader?

Vader Bert daarover: “Natuurlijk staan mijn vader en ik altijd klaar om hem te helpen en te voorzien van informatie wanneer hij daar om vraagt. En we zijn trots, maar ook voorzichtig, want bescheiden. We vinden het mooi als ook Bart zou slagen bij VVOG. Wij zijn pure clubmensen. Opa is ondertussen al onderscheiden, en terecht. Maar wat Bart verderop gaat doen weten we ook niet. Vooralsnog zijn we trots op het feit dat hij gedebuteerd heeft tegen Barendrecht en een prima wedstrijd tegen Sparta Nijkerk heeft gespeeld. Natuurlijk hopen we stiekem op een derde Hoeve die heel lang voor VVOG gaat uitkomen. Maar vooral moet hij het plezier gaan zoeken dat zijn opa en ik erin hebben gevonden.”

Foto: aangeleverd door familie Hoeve

